

so z mječom w jenej a z pochodnju w druhej rucy z wulkim křikom na bitwišćo k tej stronje, z wotkelž wołanje přińdže, a za nim postupowachu z daloka jeho towařsojo. We tym pokaza so někajka wysoka postawa, potom zaklinča šćerkot bróni, a bórzy padže tamny wojownik z pochodnju na zemju. Tamna postawa ćisny so mjez tym, přimnywši za pochodnju, z mječom w rucy a z krwju pomazana na wojownikow, kotřiž wulcy zestrašeni ćim prjedy ćěkachu. Bojomir pak (— wón bě ta postawa —) khwataše najspěšnišo k štomej, při kotrymž běše jeho nan, a rozrězny zwjazki, z kotrymiž běše tón zwjazany. Drohosław njemóžeše wopřijeć to spo- dźiwne wumoženje; hakle na kزانje přimny za sekeru na zemi, a wobaj khwataštaj do lěsa. Ale hnydom za nimaj khwataše hromada wójska z pochodnjemi a pytaše jeju na wšitke strony. Bórzy zhubi so nan ze synom w hustym lěsu a žadyn njesmědžeše wołać, zo by njepadnył do rukow njepřećelow. Pochodnje blyščachu so z čerwjnym swětłom a wołańca dźiwjeje hromady a pokleća rozlěhowachu so wo- koło. Bojomirowe mocy počachu nětkole bóle slabnyć, khwataše pak, štož móžeše do přědka, hdyž jeho runje do- sćeže dźiwja wołańca wójska, w kotrejž zasłyša někotre razy mjeno nana mjenować. Tuž zasta na khwilku, a wuprajiwši te słowa: „O wšehomócnny Božo! smil so nad nami“, padže bjez mysłow na zemju pod hałozami rozroscěneho duba.

VIII.

Stražnicy.

W Kopjeniku znošowaše so Jasławowy hród nad Šprowju. W blizkosći steješe wěža, w kotrejž so křescijanscy jeći nama- kachu, zo bychu so pozdžišo boham woprowali.